

Հունվարի 31-ին՝ ժամը 22-ի սահմաններում, Դայաստանի գորամասերից մեկի կաղի վաշտի զինանոցում, ըստ նախնական տվյալների, ինքնածիզով ինքն իրեն մահացու հրազենային վեր է հասցել նոյն գորամասի ժամկետային զինծառայող, տարային Վարդան Ալբերտի Այվազյանը: Պատճանության նախարարությունից «Ազգ»-ին հայտնում են, որ 22-ամյա Ալբերտը բանակ էր գորակոչվել 2012-ի գարնանային գորակոչով՝ Նոր Նորի զինկոմիսարիահց: Փաստ առթիվ ՀՀ ՊՆ բննչական ծառայությունում հարուցվել է բետական գործ ՀՀ ԶՈ 110 հոդվածի 1-ին մասով՝ ինքնաստանության հասցելու հաსկանիներով: Կատարվում է նախաբնություն:

ՕՐԵԴՐԻ ՀԵՏ

Երիցո ծիծ էր մեր փորձառու դետական գործիչներից Վազգեն Մանուկյանը, երբ «Արձնոլոց» հեռուստաընկերությանը երեկ սկսած հարցարույցում հշետորական հարց էր հնչեցնում՝ նախորդ գիտեր դարանակալ արձակված կրակողներու Պարույր Չայրիկյան անձի՞, թե՞ն նախագահական թեկնածուին դեմ էին: Դրանով նա բացառում էր նաեւ այս վարկածը, իրավացիութեն, որ նահափորձ կարող է անձնական դրդադաշտություննեալ: Բնականաբար, անձնական հակառակորդը չտիի սպասեր ենթակայի նախագահական թեկնածու դառնալու....

Կմնա մահափորձի վարկած-ներից մյուս խումբը՝ դաշտություն: Ներին կամ արտափին դրդապատճառներով եւ կազմակերպման:

Այս, բնակ չի կարելի բացառել Անթրին դավախորության վարկածը, որքան էլ որ ցանկալի չէ այդ ուղղությամբ կասկածելը: Բայց ո՞վ ասաց, որ Հայաստանում ամեն ով գոի է նախընտական համօնիս Ալեքսանդրին:

զամ հաճախոս, Վարասպալը և Աթանասելի ճբնողորտից: Խկը Եթե ճահափորձը հասներ իր նորա-ասկի՞ն: Ուրիշ դավադիր ի՞նչ այլեր ու գործողություններ էին հաջորդելու դրան, տաղալելով նախընտրական եւ ընտրական ողջ գործընթացը, ստեղծելով սահմանադրական վակուում, ավելին՝ բառ: Քանայք հոկտեմբերի 27-ի իրավահակի կրկնություն, որն այս անգամ հաղթահարելը թերեւս լիներ անկարտի:

Այսուհանդերձ, չգիտեմ ինչու, իմս հակված եմ կասկածելու արտաքին դավադրության վրա: Եթեի նրա հաճար, որ թեկուց ձախողված՝ մահափորձն արդեն հասել է իր նողատակին՝ մթագնել նախընտրական մբնութերը, ամփանարկել Հայաստանը, վարկարեկել նրա հեղինակությունը, միջազգային վարկը: Համոզել միջազգային հանրությանը, նաեւ մեզ, որ Հայաստանը ի վիճակի չէ, չի կարող ժողովրդավարական սկզբունքներով, հանգիս եւ առողջ դայմաններով ընտրություններ անցկացնել - սա՞ է այն դիտակավորումը, որին ձգտում էր օսար դպադիր կողմը եւ որը արդեն արձանագրվեց միջազգային մանուկում եւ գեկուաներում:

Հետեւոյնը այս բոլորից՝
դարակել հասցված վնասը, հ-
մասուն կերպով կարգավորել
տագնամբ, երեւան հանել դաշ-
դիրներին, կարծ ընդմիջումից հե-
տո ավելի հաճիքիս ու դատաս-
խանաւու անցկացնել ընտու-
րյունները, ցոյց տալ բոլորին հա-
մաժողովրային մեր կամքը՝ դեմքի
ժողովրավարություն, դեմք ա-
ռաջադիմություն, դեմք արտադին
ու մերին աղափառություն տան-
լու մեր երկիրը, դեմքականությունը:

Պարույր Հայրիկյանը լավ է զգում Նախազահական ընտրությունները կհետաձգվեն 15 օրով

Նրան ընկերներն ու մտերիմները:
Դայրիկյանի ընկերներից Կարու-
ժան **Տեր-Սիմոնյանը** հիշում է,
որ դեմքի օրը կամ դրանից առաջ
Դայրիկյանը որեւէ սղանալիից
կամ կասկածելի զանգեր չի ստա-
ցել: «Եթե սանաւ, անդայման
լուծիւսամին»:

Չորս «հայկական» հարց՝ ԱՄՆ նորանշանակ դեմքության վեհականության մասին

Նր. «Ինչղե՞ս է դեմքարտու դարությունը վերաբերվում այդ ժամանակ կատարմած հրապարակություններին»: *Տես էլ*

Ահաբեկչական դայրյուն Անկարայի ամերիկյան ռեզուլյանտանը

Պայքունը տեղի է ունեցել ցերեկը, ԱԱՆ դեստամասան մուսիքի մոտ: Կա իրականացրել է հմբությունը դեռևս չճշված մահաղարձ՝ բաշտելով իր վրա ամրացված խումբի դատույզը: Պայքունի հետևանքով մահաղարի հետ սպանվել են դեստամասան անվանությունն ապահովությունը ոսկիկանը, Վիրավորվել է Երեք մարդ, մեկը՝ լրագրողութիւն, որին տեղափոխել են հիվանդանոցից վերակենացնացման բաժին: Պայքունը լուրջ ավելացնություն է դատարել դեստամասանին:

տան մուտքին:

Իսկուն արձագանելով դայթումին, ինչողև CNN-Turk-ն ու թուրքական NTV-ն են նույն, զարչացածէ Երդղանը հայտարարել է, որ դա ուղղված է Թուրքիայի դեմ, նախաձեռնողը՝ երկիր անդրուրդ խաթարելու միտում ունեցող ահարքեկիշներեն (ակնարկը PKK-ի ճամփին է), սակայն իրեն ազգային արժեթիվներին str կանգնելու դայնանութերկում ամրապնդելու են եղբայրությունը (Ակաշի ունի իրերին):

Եղողանին հավելել է Աերին գործերի նորան-
շանակ նախարար Մուամեր Գյուկերը: Նա կար-

յին բոլոր համապատակությունները վերջապես Հայաստանում ժողովրդավարական ընտրություններ անցկացնելու համար, Տաղավիճների փողոցում նախագահի թեկնածու, ԱԻՄ նախագահի Պարույ Հայրիկյանի ուղղությամբ արձակած կրակոցներու խաթարեցին այդ բնականն ընթացքը: Այս ամենը հայցեր են առաջացնում ու վնաս հասցնում ՀՀ հեղինակությանը, սասանում հայ ժողովրդի բարի համբավն ու վարկը միօաօաաին ևարուսանեցում:

Ուաճկավար Ազգատական կուսակցությունը դատապարտում է կատարված բաժնելի արարք, այն որակում վասնավոր ու վիրավորական, որն ուղղված է նաեւ ՀՀ դետականության, ներկա իշխանությունների եւ, ընդհանուրամես, հայ ժողովրդի հասցեին եւ համալրասախան կառույցներից դաշտանջում կարծ ժամկետում բացահայտել ոչ միայն հանցագործությունը կատարողներին, այլև նրանց թիկունքում կանգնած բոլոր ուժերին եւ դաստի օրենքի որ հայրեանը:

Դր ողջ լաւագոյնը:

Ռամկավար Ազատական կուսակցությունը գտնում է, ո այլևս անցել են կրակոցներով հարցեր լուծելու ժամանակները, եւ բոլոր նրանք, ովքեր հույս ունեն նման աննարդիկային մերողմերով խարթել հանրապետության գործնական ու կայացող ժողովրդավարության միջավայրը, դատասխան դիմքի տան օրենքի սարքն հանրապետական:

Օւակավար Ազատական կուսակցությունը շուտափույք առողջացում է մաղթում Պարույր Ջարիկյանին եւ ցանկանում, որ նա հնարավորինս կարծ ժամանակահատվածում վերադառնա ակտիվ բաղադրական կյանք:

ՈԱՄԿԱՎԱՐ ԱԶԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՄԱԿՑՈՒԹՅԱՆ

«Ազգի» հունվարի 26-ի համարում խոստացել էին, որ Քյոլնի համալսարանում հյուրընկալած Հասան Զենմալի արտասանած խոսիքն կանորադառնանձ առանձին: Դրան հավելենի նրա «1915. Հայոց ցեղաստանություն» գրի մասին 2012-ի նոյեմբերին Գերմանիայում հրաժարակաված գնահատականները՝ բեսրսնելլ դարձած գրից որոշ մեջքությունների համարությամբ: Սուրեւ երեք ձայն՝ գերմանացու, թուրքի, հայի:

«Մեռյալներ ու սաբու¹ Սի ուժի դեմ»

Թուրք լրագրող Հասան Զեմա-
լի գրի նասին «Ներ Թագես-
տիգելում» այսպիսի կարծիք է
գրել Թունաս Զայլբերը՝ այն

ԱԵՐ ԱՎՀԱՆՐ, ԿԱՆՋԱՄՈՒ Է ԴԻԱՏԱ-
ՐԱՆԻ ԱԽԾԵՒ, ԻՆՉԵԴԻ ԳՐԱԿԱՆՈՒ-
ԹՅԱՆ ՆՈՐԵՍՅԱՆ ՄՐԳԱՆԱԿԱԼԻ
ՕՐԻԱՆ ՓԱՄՈՒԿՐ, ԿԱՆ ՄՊՅԱՆ-
ՎՈՒՄ, ԻՆՉԵԴԻ ԴԻՄՈՒ:

Ձենալը վստի է, որ սուսն ու կեղծիքն են խոչընդոտում թուրք հասարակության ազատագրմանը, ժողովրդավարացման ընթացից հետ դահում: Պետության գաղափարախոսները գիտեին, որ «ճշմարտությունը փրկում է նարդկանց», եւ այդ դաշտառով ուղղում էին տարունեան անոլր դահել: Կառավարող բաղադրական գործիչներն այսօր էլ դեռ փառաբանում են 1920-ականներին Փոքր Ասիայից հոյսների արտասումը, իսկ կրթական համակարգն առաջպատճեան սնվում է կույր ազգայնամոլությանը եւ

գական երկու երեխաներին, 2
տարի դահելուց հետո անվճառ
վերադարձել ընտանիքին: Դեմ
հանդիման նստած էին, թեյ ու
սուրճ էին խնում, խոսում խա-
ղաղության անհրաժեշտության
մասին: Ներախոսահաճարներ
փոխանակվեցին: Դաջորդ ան-
գամ նա ինձ կզանգահարի, երբ
Ստամբուլ գա, իսկ ես նրան Բու-
ֆորի ափին ձուկ ու ռամի կլաս-
վեն»:

1944-ին լրիս աշխարհ Եկած Հասան Շենալը իր հասակակից շատերի նման դդրոցում սովորել է ժամանակակից Թուրքիայի նվաճումների մասին, իսկ Օսմանյան կայսրության անկումը թեմա չեղ դառնում, ինչողեւ նաեւ այն, որ արդի Թուրքիայի տարածքներում ոչ միայն բռնիր,

Գուրդ: Տխուր է, չ՞Ո՞ւնանիշզմ
չէ այլոց հետ աղբելը, նրանց
հարգելը, նրանց մօակուպը ներ-
թանգարաններում ներկայացնե-
լը: Զկար, չկա մի դասագիր, որ
փասում է, թե Թուրքիայում
ասրբեր ազգություններ են աղ-
րում: Ազգայնականները գրա-
վել են սեփական դասնությունը
կեղծելով թե՛ դղրցական, թե՛
հաճախարանական դասագր-
ենում: Մտի ոսիկաններ են
նրանք: Թեմետ բաղադրակուու-
թյուն էի ուսանել, բայց չփափէի,
որ հայերն ու բրդերն ավելի վաղ
էին աղրում Անառողիայում, բան
թուրերը: Քայերեն, բրդերեն խո-
սելը արգելված էր: Մեր երակնե-
րում այնորին՝ ազգայնականու-
թյուն էր ներարկած... սերունդ-
ներ են դաստիարակվել՝ ամենա-

հասարակության մեջ բառը գործածվի, մարդն ազատ լինի կարծիք արտահայտելիս: Գերմանիան լավագույն օրինակն է նեղալիք երկու կողմերն ուսումնասիրելու՝ նացիստական դատանդ առնված միտք եւ ազատ մտի հարթանակը: Նույնը կարելի է անել Թուրքիայի դարագային: 1968-ին այս երկրի հանրությունը շատ խորային վերանայում էր անցյալը: Վկիլի Բրանդի՝ վարչապյան գետոյում ծնկի իջնելն ազդանուան էր հանրության համար: Դիմոն իր կյանքով վճարեց, նրա դիմ ուղեկցեցին շատերը, ներողության ստորագրահավաք եղավ, համալսարաններում շատերը սկսեցին խոսել, այլընտանիքային կարծիք ձեւավորվեց:

Գրնդական պետական համարակալիք

«համարձակ» որպեսիվ: Զենալը Երկար, ցավազնի ճանաղարի վերջնազծին է հասել, գրում է թերթ՝ հիշատակելով, թե Թուրքիայի դաւանական ուղին շատ Երկար դավանած լրագրող Վերագնահատել է Թուրքիայի անցյալը: «Սիլիհեր» թերթի 69-ամյա սյունակագիրը Զենալ փառացի թուն է, ինչը կրկնակի ավելացնում է նրա գրի հանդեպ համբային հետարրությունը: Մեծացել է մի ընտանիքում, որտեղ դադի դեր կուռուածի, ցեղաստանության մեջ այնպէս է ներկայացվել, ինչը մինչ օրս Թուրքիան է տնօրինմ: Առաջին ռասիզմով: «Իրավիճակն երեխային այնան էլ մռայլ չէ, որին Զեմանը է նկարագրում», գրում է գերմանացի Թոնաս Զայերթը «Ներքանական թագավորություն»: Մի քանի տարի առաջ հաւայի առնելով, որ Զենալի «1915. Հայոց ցեղաստանություն» գիրը կգրքուր գինված ազգայնականներին, գրախանութքը թիսին չէր էլ դիմի, իսկ Զենալի դեմ գործ կիարուցվե՞ր թուրք ցեղը վիրավորելու համար: Բայց համացանցում հայտնված մի քանի կատարի մեկնաբանություններից բացի ուրիշ ոչինչ չի գրվել», նկատում է գերմանական լրատում:

համաշխարհային ժամանակ հայեր ռուսներին միացան ու դպրություն Օսմանյան կայության դեմ, այդ դաշտառով էլ տեղահանվեցին, դատրազմական դայանաները նողաստցին, որ զոհեր լինեն: Մուսաֆա Քեմալին էլ, որ մինչեւ այսօր ժամանակակից Թուրքիայի հարգարժան հայրն է, նման զննալում է Վերագրվում: 1920-ի ապրիլին հետօնմանական ցրածի առաջին խորհրդարանում Աքարթուրն իր ճառերից մեկում հայերի հանդեպ զանգվածային կոտորածը «ամորայի արար» է ուրակում: Այս նախադասությունը հետազոյւմ խորհրդարանական արձանագրություններից ջնջվել է: «Նույնիսկ Աքարթուրին են գրաբնում», գրում է Զեմալը: Սույն գրուակը էր: Թեղետ ծանոթ էր, կարդում էր դաշտնականից տարբեր տեսակետներ, բայց ինչդեռ ինքն է խոստվանում իր գրում, այդ տեսակետներին հայտնի սյունակագիրն իր ամենօրյա գրություններում չեւ անդրադառնում: Միգուցեց «զինում դեռևս 1915-ի տարուն» էր: Ասիժճանաբար նա իրեն հեռացնում է դատմության սից, հասկանում, որ ոչ միայն Յայոց ցեղասպանության նախին դատմություններն են խեղաքության մերկայացվել կամ լոռության մասնվել, այլև քրեթի, հովանեթի, ալեւինեթի ու հետանեթի հանդեպ իրականացված ջարդերն են թագրել հանրությունից: «Թուրքիան վախ ունի, գրում է Զեմալը: Մեր դետուրյան մեջ դատմության վախն է կառավարողը»: Անցյալի նուր էցերի նասին փաստաթերեն արխիվներից չփել են, դասագրերն էլ «մահուր» ազգ են ներկայացնում թուրքերին: Ով զննիմահսուն է, իշխակում է հայերնին դավաճան, ինչդեռ դատմաքան թագած, ինչդեռ դատմաքան թագած:

Հասան Ջեմալը առաջնորդարանու

այլեւ քրդեր, հովյաներ, կովկասցիներ, հայեր են ապրել ու ապրում են։ Զենալն այս տարուները «Պատմության հանդեպ վախ» է անվանում։ «Նա, ով հանդիդուն անցյալի հետ ոչ թե ասելությանք, այլ կարեկցանով է դարձուրում, ոչ միայն Պատմությունը կազաքի շղթաներից, այլև ինըն իրեն կազատագրի»։ «Անցած տարիներին Զենալն ար-

լավը մենք ենք, մեր ազգը... Այս-
ան մեծ վախ ունենք դասմու-
թյունից, դասմական ճշնարտու-
թյունից: Ինչ արսուրէ է դասմու-
թյան ուրացումը: Թուրքիայում
դասմության ճամփան խոսելը բա-
ղաբական դպիքա է: Ցավը, ար-
մանները, լեզուն, ինքնությունը
ջնջելը ունագործություն է: Մարդ-
կության դեմ ոճիր է ուրացու-
մը:

ասահմանում հյալական սիյուռ-
ի հետ շատ է հանդիպել: Զայց-
բուրգում թե Լու Անջելեսում
համբերատար ունկնդրել է զիե-
րի հետորդների ցնցող վկայու-
թյունները, որուներն ընդգրկել
գրում: Անկեղծ գիր է», զնահա-
տում է գերմանական ռազինը,
հայկաբես այն ճամասը, որ Վերա-
բերում է Ձեմալի ընտանեկան
դասնությանը: Իսկ բննադատում
է հեղինակ՝ հաճախ առաջին
դեմքով դասմելու և իր հոդված-
ներից մեջբերումներ անելով գիր-
ք սնելու գրելաձեւը: Առաջիկա-
յում գիրքը թարգմանվելու է ա-
րեւելահայերեն, արեւմտահայե-
րեն, նաև՝ ռուսերեն:

2011-ին Լու Անջելեսում հայ համայնքի հետ հանդիպումից առաջ հյուրանոցում ելույս է գրում: Ո՞ր բառն ընտրեմ՝ ջա՞ր, թե՞ ցեղասպանություն: Գրեցի, ջնջեցի: Ինչո՞ւ: Ինչո՞ւ է լեզուս դժվար արտաքրում: Տիշ նոյն կերպ՝ Ծիծեռնակաբեր բարձրանա՞ն, թե՞ չբարձրանամ: Դեռ կա՞ն տարուներ, որ հաղթահարել չեմ կարող: Ազա չե՞ն, ամոք չե՞ն, Դասան Ֆենա: Այդ դաշճառով էլ հայերի առջեւ խոսս այսպես սկսեցի: «Ճանաչում ու հասկանում եմ ձեր ցավը, այստեղ եմ, որ ցեղասպանության ցավը ձեզ հետ կիսեմ»: Այս գրում ցեղասպանություն բարը բանավեճի ա-

Intellectual Journey՝ ուրացումից մինչեւ ճանաչում

2 զիր գրեցի՝ բրդական հարցի,
իմ ռադիկալ սարհների մասին։
Ծայրահեղ ձախ հայացներ ու-
նեի, լատոնու է Զեմալը։ Երբ
դասմությունը բեռ է, հասարա-
կական, դետական վերահսկո-
ղության դայմաններում ճարդն
ուրանում է ազգությունը, իմ եր-
կու՝ հանրությանը բաջ հայտնի
լրագրող ընկերները թափցել են,
որ մեկի մայրը հայ է, մյուսինը՝

Հայրս զավակներից ավագն էր:
Մեր ընտանիքն աղաքաղաքական
էր, բաղաքականության մասին
չեն խոսում կամ էլ եթե խոսում
էին, աղա՝ դաշտնական ժեսա-
կետը: Երհասարդ աշխաներին են-
մայիս էի: Խոկական դաշտու-
թյանը դեմ հանդիման կանգնե-
ցի ԱՍԱԼՍ-ի գործողություննե-
րից հետո: «Զումհուրիեթ» լրագ-
րող էի, հարցնում էի՝ ի՞նչ են ու-
զում ճեզանից, մեր դիվանագետ-
ներից: Ակսեցի կրահել, որ ցա-
վազին մի բան կա թափնպած տե-
ռորի հետևում: 1981-ին «Զում-
հուրիեթի» իմ կոլեգաներից մեկը
Օյլի օդանավակայանում այրվել
էր: Իմ հողվածում դետական տե-
սակետն էի դաշտումնել: Իմ
սերնդակից շատերը շարունա-
կում են մնալ իրենց հին դիր-
իւրումնանը, ես՝ Intellectual
Journey-ի (թրգմ.՝ մտավոր ուղեւու-
թյուն) արդյունքում սխալս
հասկացա, երբ կարդացի այլընտ-
րանքային դաշտությունը մերկա-
յացնողներին՝ Աթամին, Բերքա-
յին, «Քելգե», «Արա» հրատա-
րակչությունների գրերը, Դանս
Ոհնիի թերքը:

«Ամոք չե՞,
Հասան Զեմալ»

«Թուրքիայում մնացած 20.000 հայերի համար միխթառություն է Հասան Զենայի ննան ազդեցիկ լիբերալ թուրքի գոյությունը: 2015-ին աշխարհի հայերը հիշատակելու են «Մեծ աղետի» 100-ամյակը: Մինչ այդ Թուրքիան կիասցնի՞ խաղաղություն կմեջ սեփական անցյալի ու Հայաստանի հետ: Հասան Զենայի ննան անվախ մարդիկ կարող են օգտակար լինել այդ հարցում՝ վերիիշելու հարորդումն այսպես էր աճնուիլ «Դոյչ լանդշափտն»: Ինչ կա ո՞ր գերմանական հայացք է: Շատ կուգենայի հավատալ այս տողերին, բայց առաջին հերթին Հասան Զենայի՝ լրագրողի, գործի աղորումի անկեղծությանը... Ջոյնի համալսարանում կամիր փողկաղով էր, Առաջնորդարանի կայիշջում տեղադրված լրասանկարում, որ փաստ է դարձել հունվարի 20-ին, դարձյալ նույն գոյնով: Գրողի աստանը ու Վերնազգային այսանուարքեր գոյներ ունեն: Իր նախնիներին հավատարիմ կարմիր նախընտրող բաղադրագիտություն ուսանած Թուրքիայի բաղադրացին է, թե իր ազգը բավարանին մնտեցնող մասվորականը: Ենթավերնագրում՝ իր բառերն են:

